

godt udgangspunkt for regeringens ønsker om tilbagevendende uddannelse. Flere studerende vil med fordel kunne søge ud på arbejdsmarkedet på baggrund af en bacheloruddannelse og senere vende tilbage og supplere med en diplom- eller masteruddannelse tilrettelagt for erhvervsaktive voksne – på deltid og med et stort element af fjernundervisning indbygget.

Det samlede antal ressourcudløsende studerende på MVU-institutionerne i 1997 var 37.000. Aktuelt nyder størstedelen af MVU-institutionerne godt af et stabilt studentergrundlag, som skaber et rimeligt økonomisk grundlag for institutionerne. Undtagelserne i de senere år har været ingeniøruddannelserne, uddannelserne ved handelshøjskolerne og sygeplejerskeuddannelsen, som oplever problemer med svigtende tilgang. Initiativerne på ingeniørområdet har samlet ressourcerne i færre og større miljøer, men ingeniørområdet er fortsat præget af de unges aktuelle søgningsmønstre væk fra TEK/NAT-fagene.

2.3. De korte videregående uddannelser (KVU)

Inden for den totale institutionsstruktur har Danmark – også internationalt set – nogle meget stærke erhvervsskoler, der har formået at udvikle KVU som et tilbud om videreuddannelse i forhold til specielt erhvervslivet. Det samlede antal ressourcudløsende studerende var i 1997 10.000.

I alt ca. 75 KVU inden for de tekniske, merkantile, naturfaglige og ernæringsfaglige områder udbydes aktuelt på ca. 70 erhvervsskoler spredt over hele landet. Handelsskolerne har formået at udbyde videregående uddannelse på det informations- og kommunikationsteknologiske (IKT) område, som har spillet en væsentlig rolle i forhold til erhvervslivets stigende efterspørgsel efter kompetencer på dette område, og de tekniske skoler står som eneste udbydere af teknikeruddannelser her i landet.

Den første samlede lov om KVU blev vedtaget af Folketinget i december 1997. Formålet med reformen var at bringe de korte videregående uddannelser ind i en fælles ramme, der skal bidrage til at øge uddannelsernes kvalitet og tilpasning til erhvervslivets krav og placere dem tydeligt i det samlede uddannelsesbillede. Det blev i forbindelse med loven fastslået, at målet er at skabe såvel en professionsuddannelse som adgangsveje til de mellemlange niveauer i modsætning til, hvad der normalt er tilfældet i dag.

Der vil være KVU, der bygger direkte på erhvervsuddannelser og landbrugsuddannelser eller på gymnasiale uddannelser, ligesom loven forudsætter, at der udvikles nye uddannelser til såvel erhvervsuddannede som gymnasialt uddannede. Uddannelserne vil typisk vare 2 år.

Før reformen var der fri udbudsret på KVU-området. Det har imidlertid medført en spredning af ressourcerne på mange udbudsinstitutioner, hvilket truer det økonomiske grundlag og dermed de faglige miljøer. Hertil kommer, at nogle erhvervsskoler er blevet monoinstitutioner på KVU-niveauet med de begrænsninger i det faglige miljøes størrelse og bredde, der følger heraf.

Med KVU-reformen er det hensigten at øge kvaliteten i de korte videregående uddannelses tilbud gennem en reduktion både af antallet af uddannelser og antallet af udbudssteder kombineret med en forøgelse af volumen i studentergrundlaget. Samtidig sigter reformen mod at reducere antallet af indgange til KVU med henblik på at samle ressourcer og faglige miljøer og øge overskueligheden.

Selvom KVU efter KVU-loven er frigjort fra den tidligere lovmæssige tilknytning til erhvervsskolerne, betragtes eksistensen af et vertikalt erhvervsuddannelses tilbud fra ungdomsniveau til videregående niveau fortsat som en styrke, som må indgå i institutionsstruktur- overvejelserne.

Kapitel 2.4. Merit og fleksibilitet

Der er afgørende behov for, at der skabes fleksibilitet i det videregående uddannelsesudbud, herunder at der sikres videreuddannelsesmuligheder for KVU og MVU. Det nødvendiggør en indsats på følgende områder:

- Adgangsveje: Man skal kunne bruge én videregående uddannelse som adgangsvej til den næste, således at man sikrer grundlaget for permanent kompetenceudvikling.
- Merit: Der skal fastlægges procedurer for afkortning af den næste uddannelse.
- Parallelmerit: Man skal kunne bevæge sig fra en uddannelse til samme uddannelse på en anden institution uden væsentlig studietidsforlængelse.

Undervisningsministeren har bebudet en redegørelse til Folketinget i februar 1999 om merit og fleksibilitet som opfølgning på denne redegørelse.